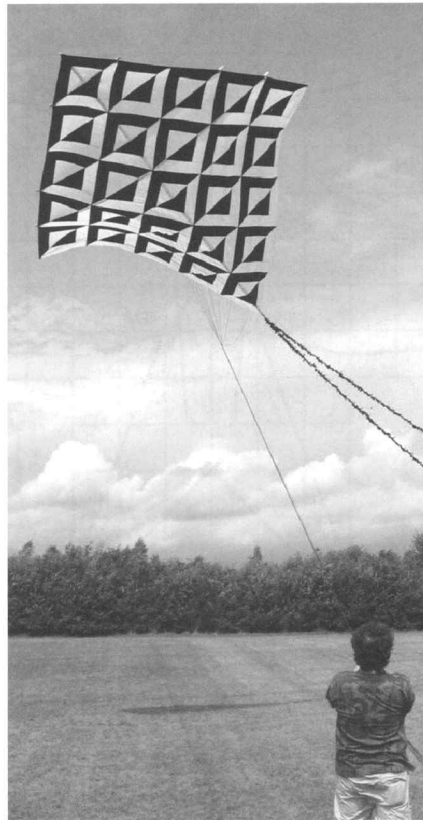

Focus: Raymond de Graaf

Zwart/wit, vechtvliegeren, India en Fano

Hoewel we nog geen 25 kilometer bij elkaar vandaan wonen, was het toch lastig een afspraak te maken. Zo midden in het vliegerseizoen was of de een, of de ander weg. Uiteindelijk lukte het dan toch op een zonnige vrijdagavond. De barbecue brandde nog en Raymond zat ontspannen in de tuin van een glaasje wijn te genieten. Prima ambiance om eens "ouwe koeien uit de sloot te halen". Ondanks dat we elkaar al zo'n 15 jaar kennen, bleek er genoeg gesprekstof voor tot in de late uurtjes. Iedere vliegeraar is een keertje begonnen met deze hobby, zo ook Raymond. In z'n toenmalige woonplaats Hilversum organiseerde speeltuinvereniging "De Erfgooiers" regelmatig vliegerwedstrijden. Het ging hierbij om de mooiste en/of hoogste vlieger. Op 6 jarige leeftijd kreeg Raymond van z'n oom en tante een katoenen vlieger in de vorm van een adelaar. Met deze vlieger moest natuurlijk deel worden genomen aan de competitie van de speeltuinvereniging. Daarmee werd zoals zo vaak gebeurt de kiem gelegd voor de latere hobby. Het is het gebruikelijke verhaal, de jaren daarna gaat de

belangstelling naar andere dingen uit, totdat hij samen met vrouw Inge begin jaren tachtig op Fuerteventura met vakantie was. Daar kwam hij opnieuw in aanraking met het vliegeren. De eigenaar van een plaatselijk restaurant vertelde

hen over het vliegerfeest in Corralejo. Een bezoek aan dat festival kon natuurlijk niet uitblijven en Raymond wist ogenblikkelijk wat z'n nieuwe hobby was. Er werden wat vliegers aangeschaft en de pret kon beginnen. In een later stadium werden ook de eerste vliegers zelf gemaakt. Via z'n werk was hij ook in contact gekomen met Max de Jong. Die bracht hem in contact met de toenmalige vliegervereniging UFO. Hierdoor nam het enthousiasme alleen maar verder toe. Natuurlijk moest er ook een stuntvlieger gemaakt worden en met behulp van Max was niet veel later de eerste Skydart een feit.

FANØ

Door de verhalen in het clubblad van UFO over FANØ, besloot Raymond dat het tijd werd om daar ook eens naar toe te gaan. Via de vereniging werd een spik-splinternieuwe Toyota bus gehuurd en met zes man en een vracht vliegers ging het richting Denemarken. Na een week op het strand heen en weer scheuren was de waarde van de Toyota met minimaal 50% gedaald, maar bij Raymond was de liefde voor Fano voor eeuwig. Sindsdien gaat hij ieder jaar voor een week naar dit eiland. Vermoedelijk is hij iedere morgen als eerste op het strand, want als ondergetekende op het strand arriveert, zit Raymond al uitgebreid met z'n broodje en thermoskan te genieten van z'n vliegers en het uitzicht. Of hij scheurt met z'n buggy heen en weer van Sonderho naar Rindby.

Een tweede liefde is India geworden. In 2001 bracht hij een bezoek aan dit land voor het Desert Kite Festival, een bijna drie weken durende trip langs Jodphur, Jaipur, Agra, Lucknow en Delhi. Direct na afloop vertelde hij, "dit doe ik nooit weer!". Maar twee weken later was hij al weer plannen aan het maken voor het volgende jaar. Sindsdien brengt hij steevast een aantal weken in Januari in India door. India was ook z'n eerste kennismaking met vechtvliegeren. Volgens hem is hij er nog steeds niet goed in, maar z'n